

Rybołówstwo i akwakultura

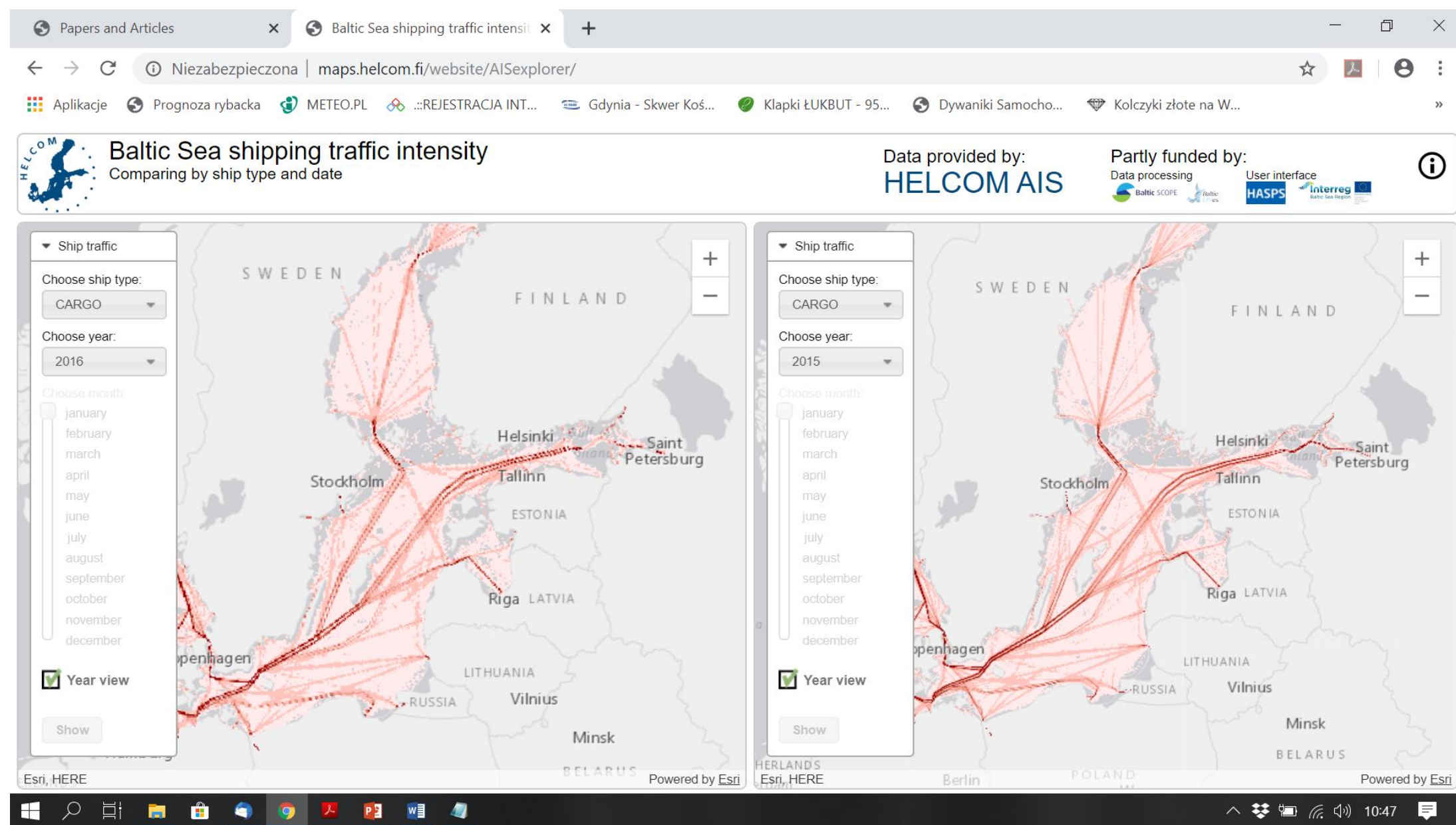
Konflikty między akwakulturą w systemach sadzowych a rybołówstwem i żegluga

Konflikt pomiędzy morskimi farmami wiatrowymi a rybołówstwem

Konflikt w wykorzystaniu rejonów przybrzeżnych przez rybołówstwo i turystykę

Konflikty między akwakulturą w systemach sadzowych a rybołówstwem i żegluga

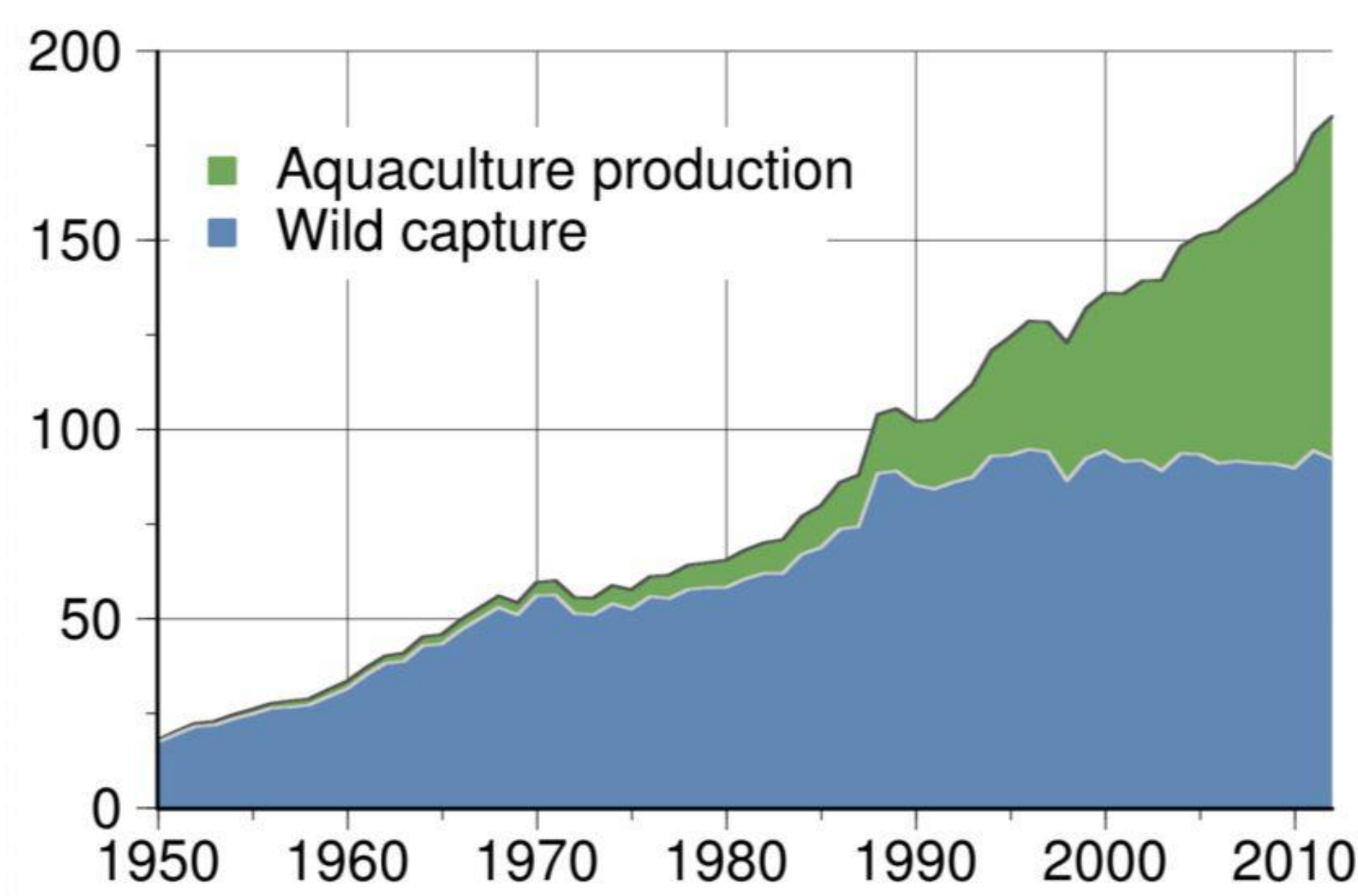
Konflikty między akwakulturą w systemach sadzowych a rybołówstwem i żegluga

Akwakultura – forma gospodarki ludzkiej, mająca na celu zwiększenie pozyskiwania żywności (rzadziej innych produktów) ze środowiska wodnego; polega na hodowli wybranych rodzajów organizmów wodnych, głównie zwierzęcych, w naturalnych lub sztucznych zbiornikach wodnych – słodko- lub słonowodnych. Najprostszą i najpospolitszą odmianą akwakultury jest zapewnienie korzystnych warunków do bytowania licznym przedstawicielom danego gatunku użytkowego (ryb, mięczaków i in.) w mniej lub bardziej wydzielonej części akwenu. Bardziej intensywną formą jest hodowla w stawach, basenach lub wielkich, zanurzonych w wodzie pojemnikach (sadzach). W takich przypadkach stosuje się dokarmianie, zapewnia, o ile to konieczne, odpowiedni przepływ wody czy natlenianie, ochronę przed drapieżnikami i chorobami, a nawet podgrzewanie wody (np. próby hodowli ryb w basenach z wodą geotermalną) itp. W przypadku organizmów osiadłych (np. glony, ostrygi) zabiegi hodowlane polegają głównie na zwiększeniu powierzchni, na której mogłyby się osiedlać, przez układanie na dnie odpowiednich przedmiotów, np. zużytych opon samochodowych, zawieszanie sieci, sznurów, itp.

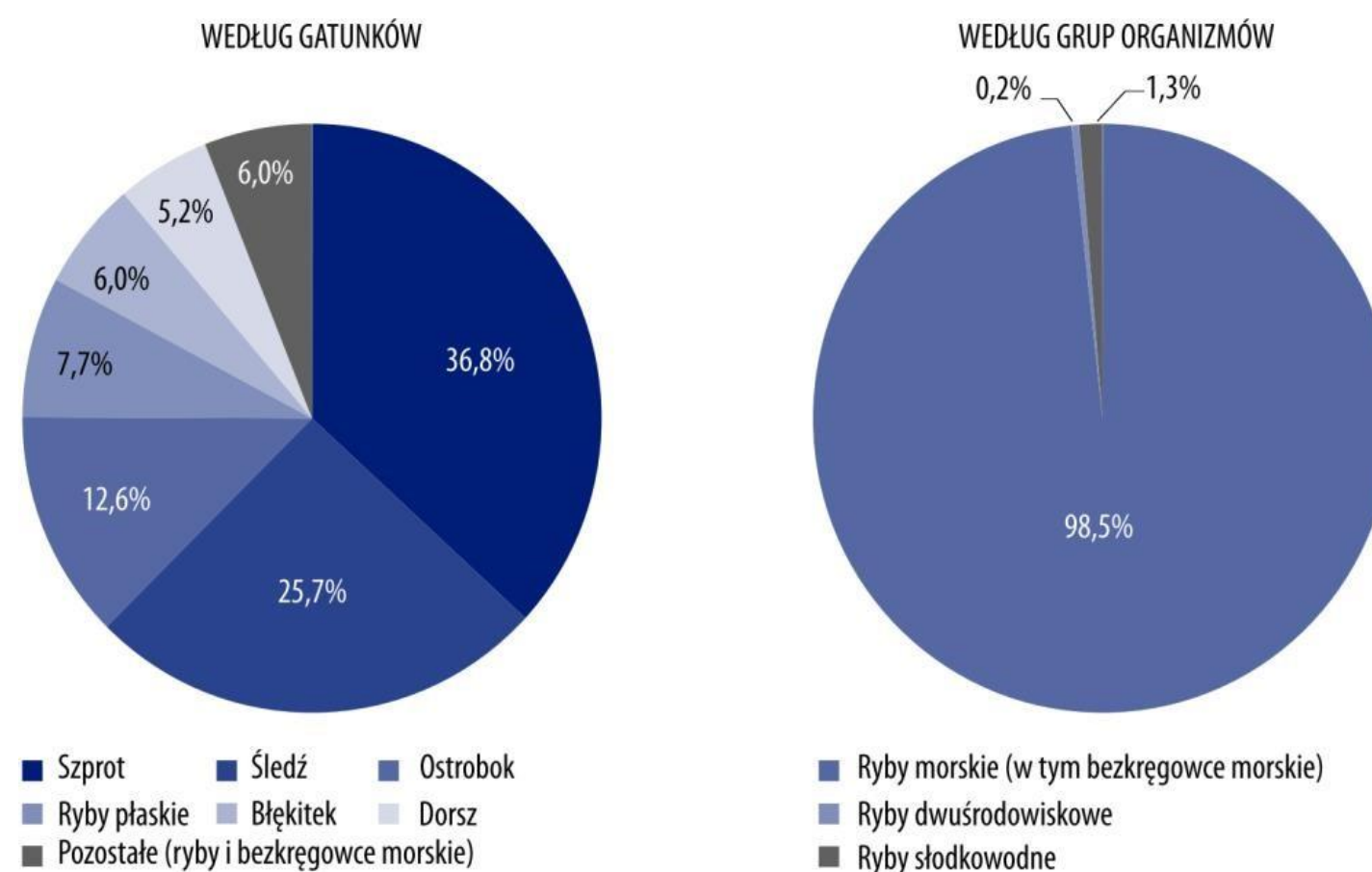
Marikultura – hodowla organizmów morskich (ryb, mięczaków, stawonogów, glonów i innych) w celach konsumpcyjnych i gospodarczych, ale również wykorzystywana w celach rozmnażania innych, rzadkich gatunków morskich stworzeń, forma akwakultury. Hodowla prowadzona jest w wodzie morskiej. Termin obejmuje również wiedzę teoretyczną i badania z tej dziedziny.

Konflikty między akwakulturą w systemach sadzowych a rybołówstwem i żegluga

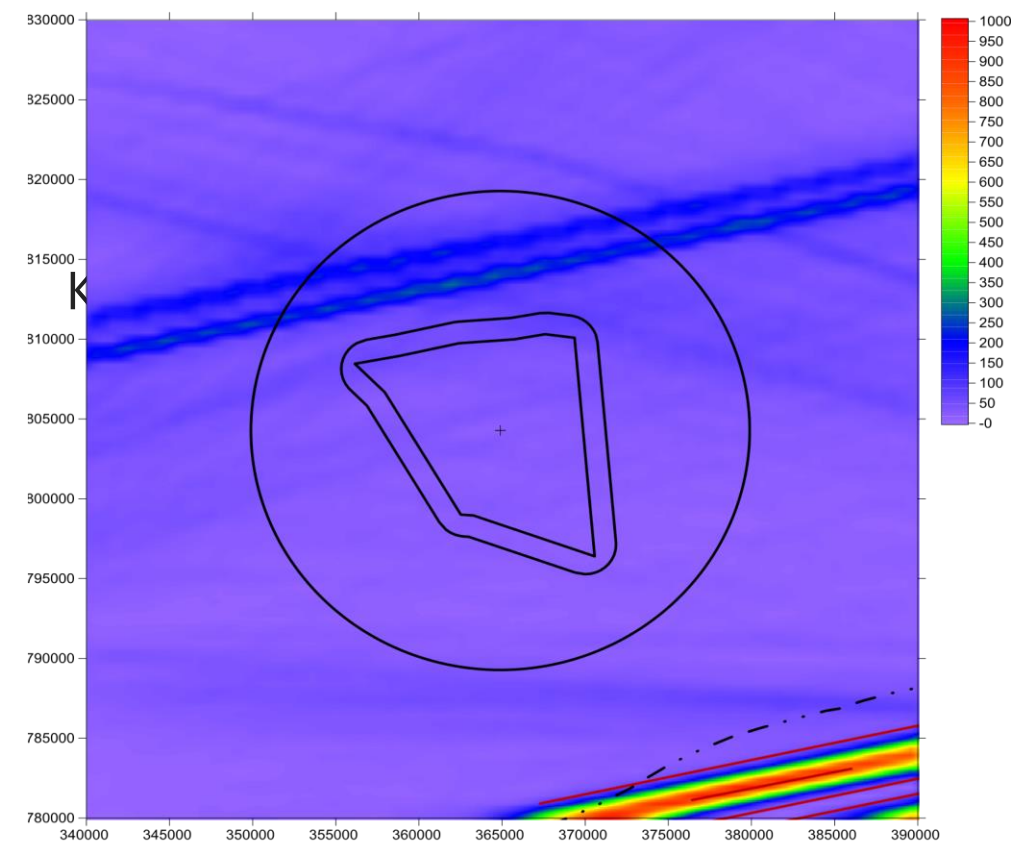
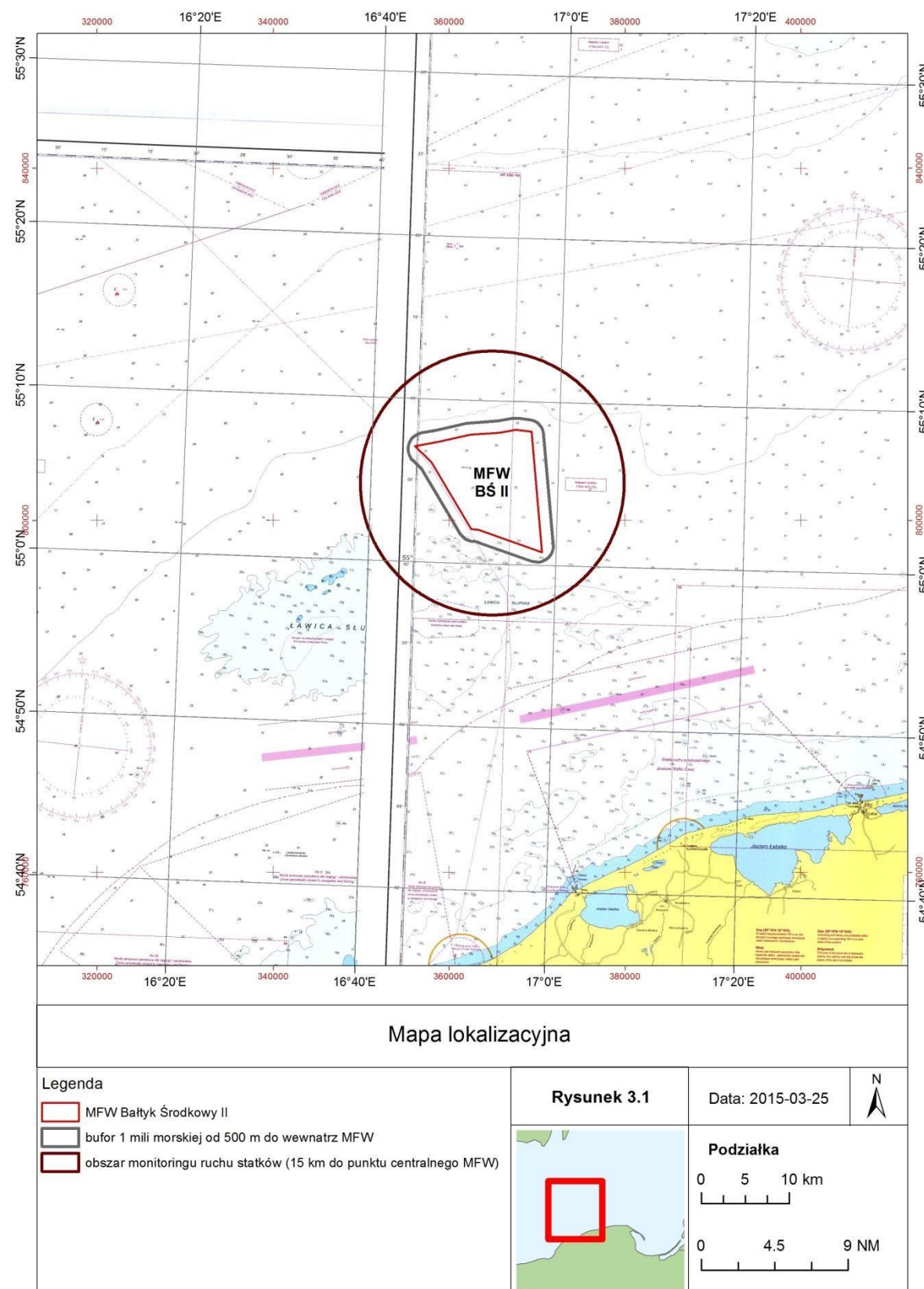
Konflikty między akwakulturą w systemach sadzowych a rybołówstwem i żegluga

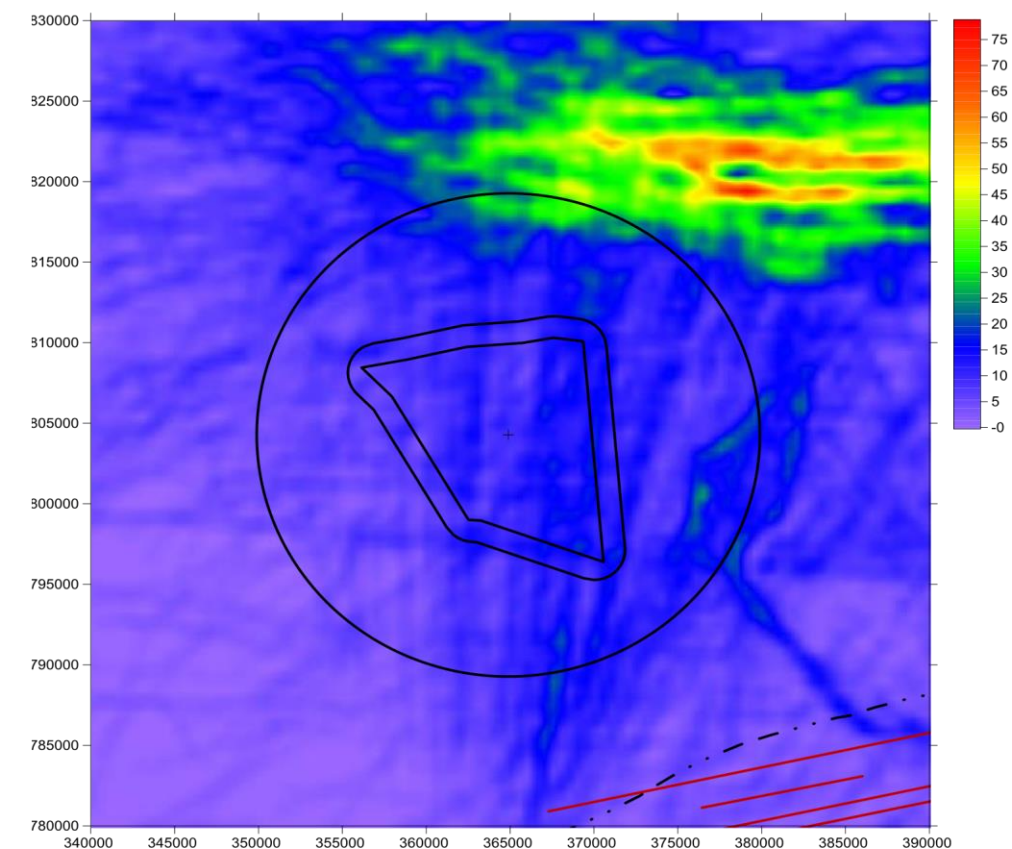
a Dane nie uwzględniają połowów łodziami o długości do 8 m.

Źródło: dane Morskiego Instytutu Rybackiego – Państwowego Instytutu Badawczego w Gdyni

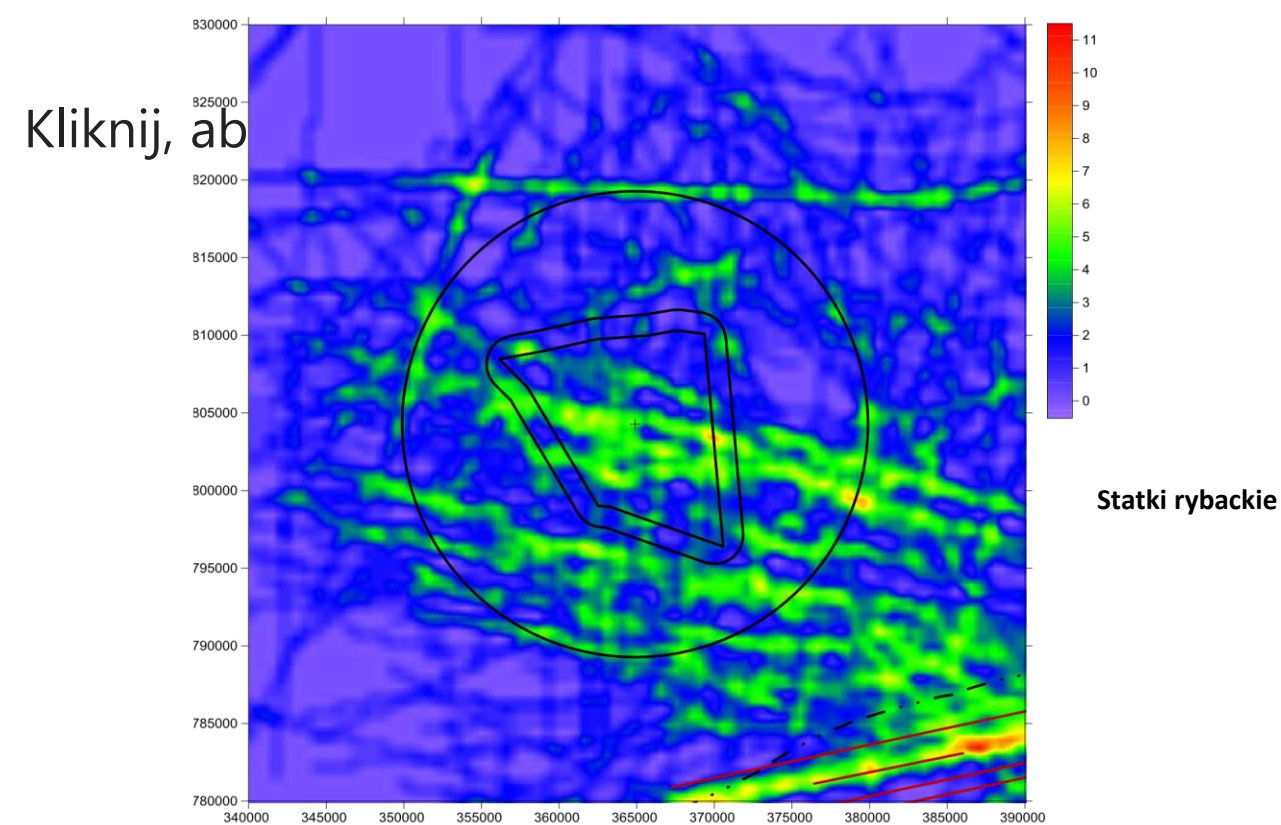
Konflikty między akwakulturą w systemach sadzowych a rybołówstwem i żegluga

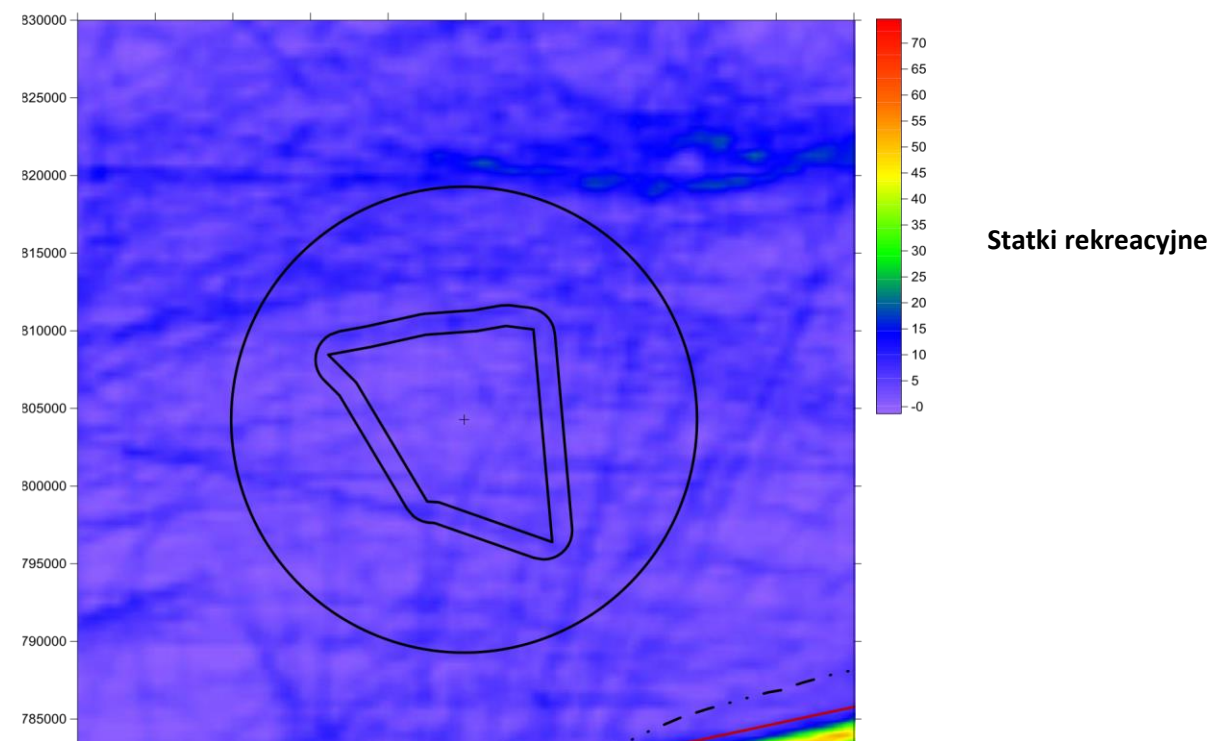
Rysunek 6.3. Zaobserwowane ilości przejść statków rybackich w badanym rejonie

Konflikty między akwakulturą w systemach sadzowych a rybołówstwem i żegluga

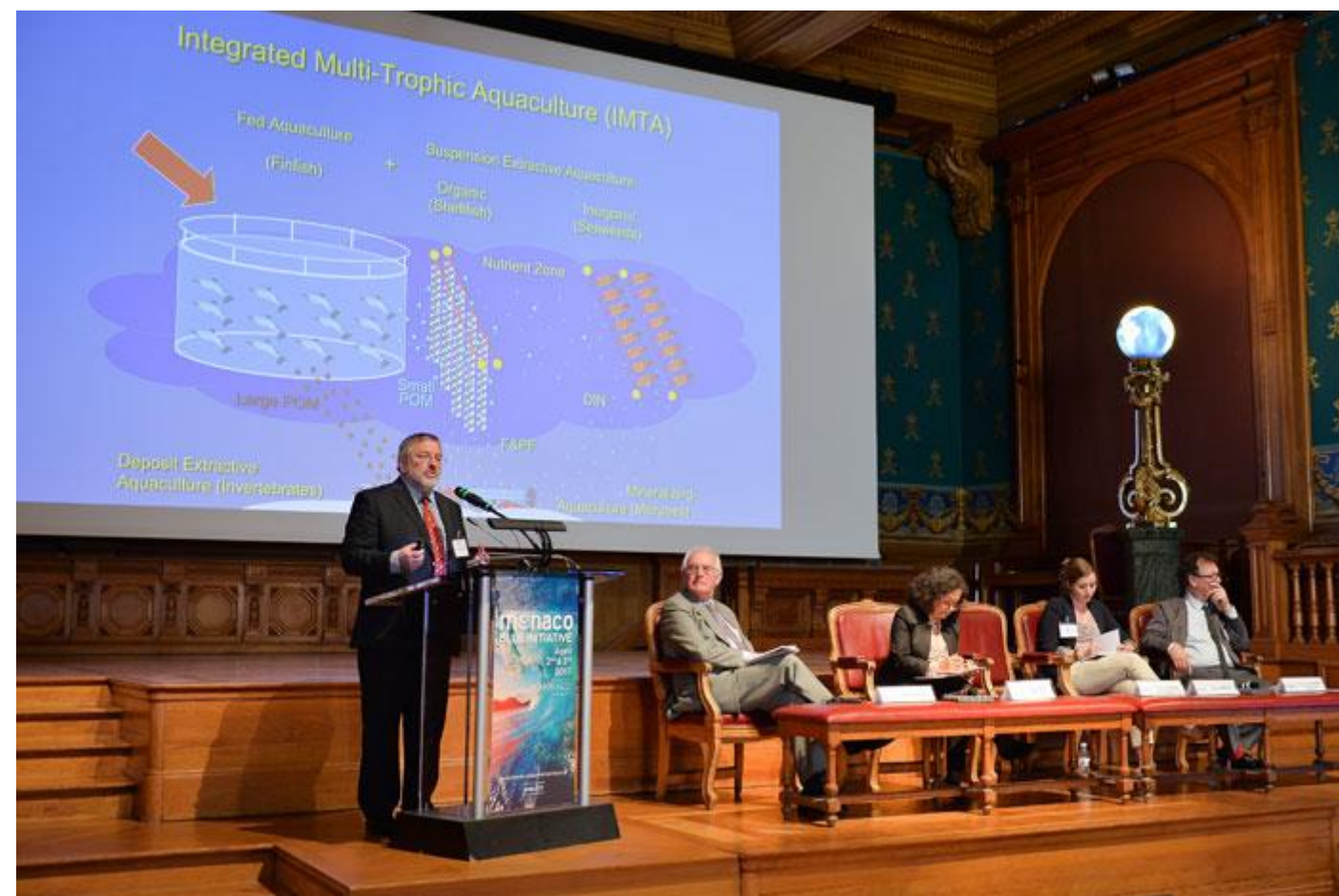
Rysunek 6.7. Zaobserwowane ilości przejść statków specjalnych

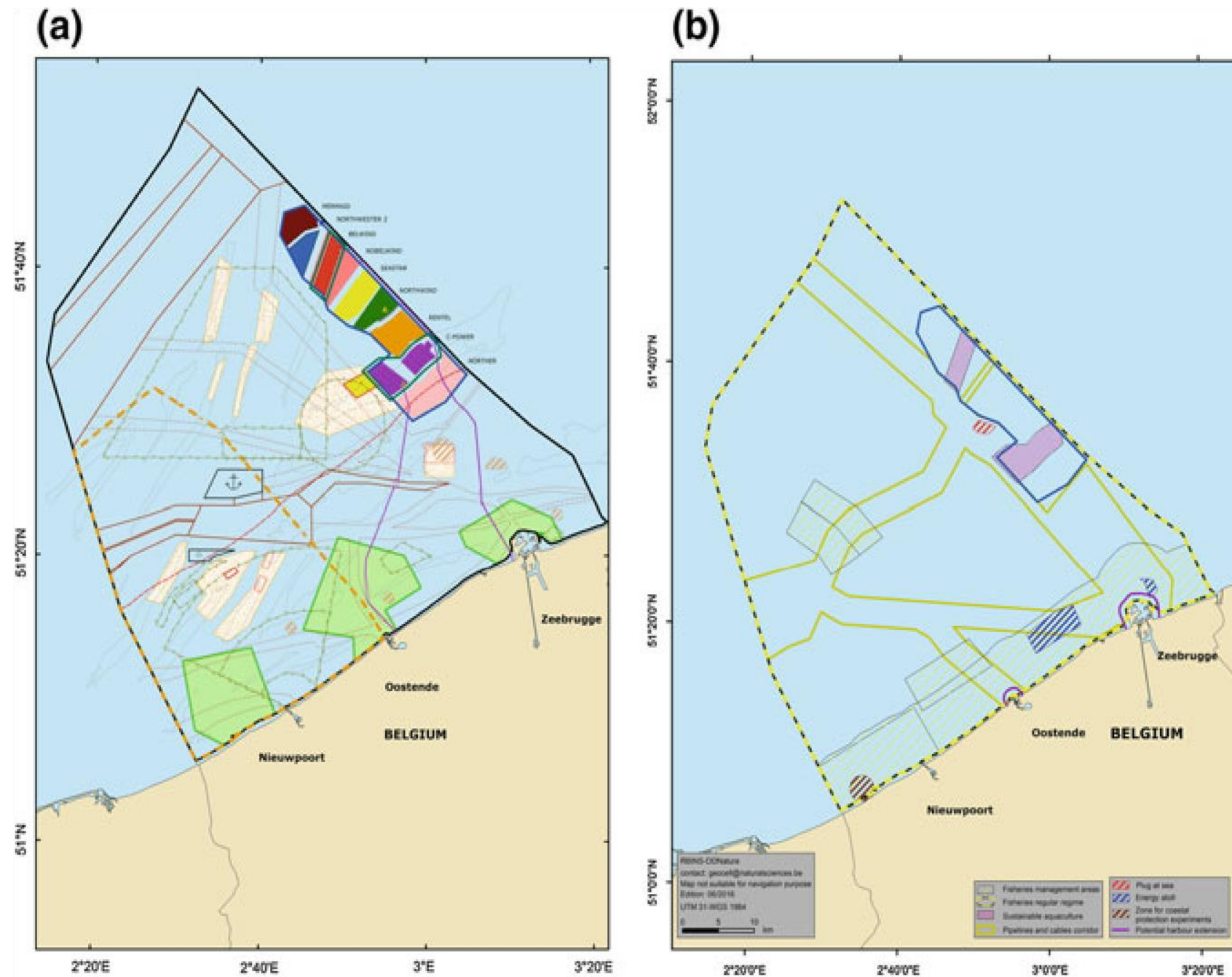
W centralnej części obszaru MFW BSII widoczne są trasy przejścia statków rybackich zmierzających z portów Łeba i Ustka w rejon połowów w obrębie Rynny Słupskiej. Intensywność połowów na obszarze Rynny Słupskiej widoczna jest w prawym górnym rogu kwadratu. Widoczne są ślady trałowania lub stawiania sieci w całym rejonie planowanej inwestycji, lecz ich ilość nie jest wielka. Świadczą o tym skomplikowane trasy przejścia statków rybackich. Równocześnie, z danych Morskiego Instytutu Rybackiego w Gdyni wiadomo, że w rejonie MFW BSII nie ma łowisk, o których można by powiedzieć, że są wydajne. Jedyne obserwacje połowów w tym rejonie zostały dokonane we wrześniu 2013 roku, kiedy to w północno-wschodniej części pola MFW BSII oraz na północny wschód od tego pola zanotowano statki rybackie (w dużej ilości) wykonujące połowy metodą trałowania.

Statki przeznaczone do rekreacji zarówno żaglowe jak i motorowe najczęściej wybierają trasy w strefie przybrzeżnej, żeglując od portu do portu. Zagęszczenie ruchu jednostek rekreacyjnych występuje w rejonie portu Łeba, gdzie znajduje się nowoczesna marina (poza obszarem przedstawianym na mapach w niniejszym opracowaniu). Część statków żaglowych wybierała trasy przechodzące przez MFW BSII prawdopodobnie kierując się do portów Danii lub Szwecji. W tym działaniu brak jest jasnego schematu prócz wyboru tras przybrzeżnych wiodących ze wschodu na zachód i odwrotnie w bliskiej odległości od brzegu co pozwala podnieść walory żeglowania amatorskiego. Na załączonym diagramie wyraźnie widoczne jest wiele przejść takich statków, ale po analizie ilościowej widać, że ilość przejść statków rekreacyjnych w tym rejonie jest 100-tu krotnie mniejsza niż np. tankowców, a wrażenie dużej ilości małych jednostek powstaje tylko z zastosowanej skali odniesienia.

Konflikty między akwakulturą w systemach sadzowych a rybołówstwem i żegluga

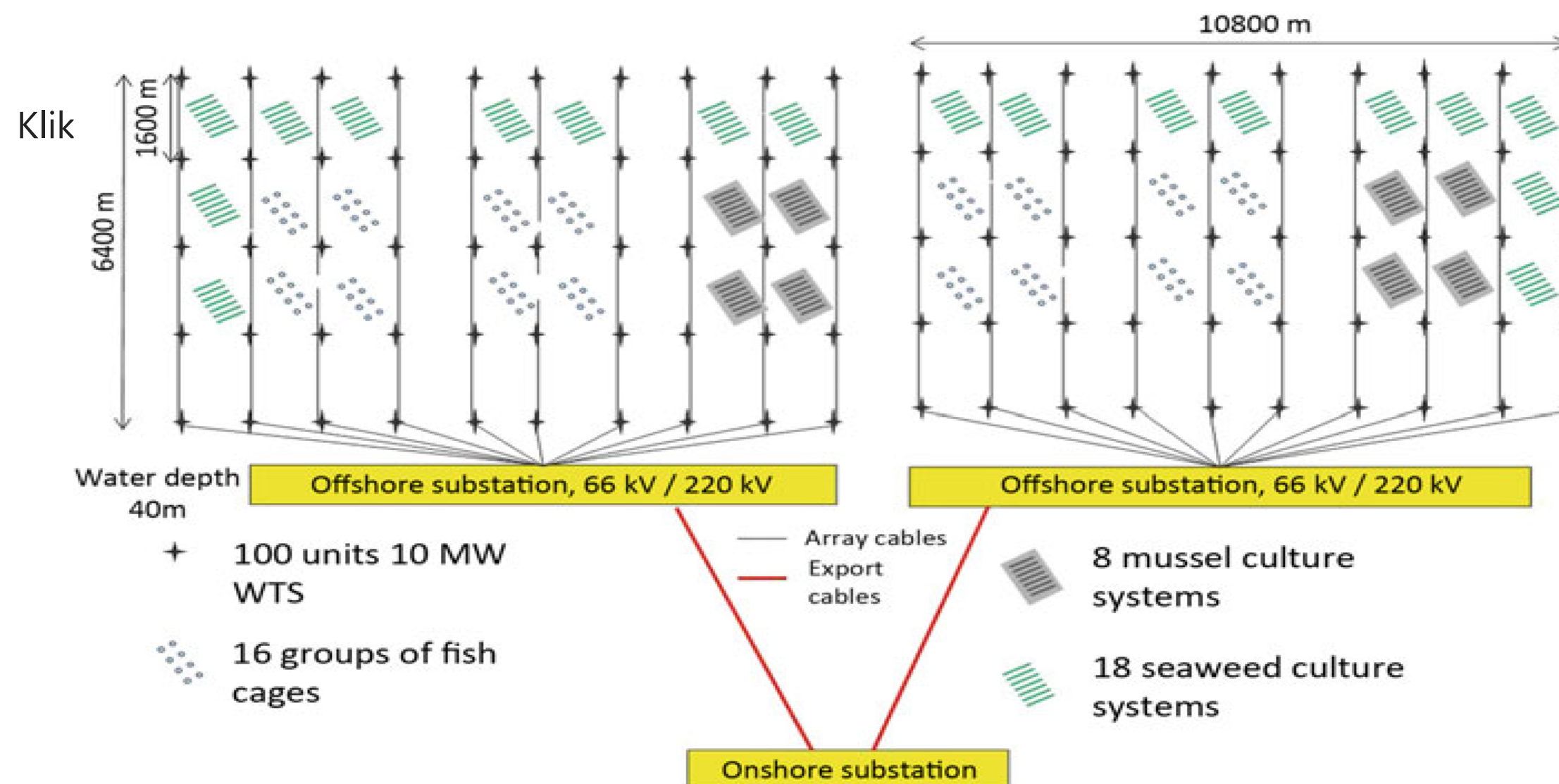

Konflikty między akwakulturą w systemach sadzowych a rybołówstwem i żegluga

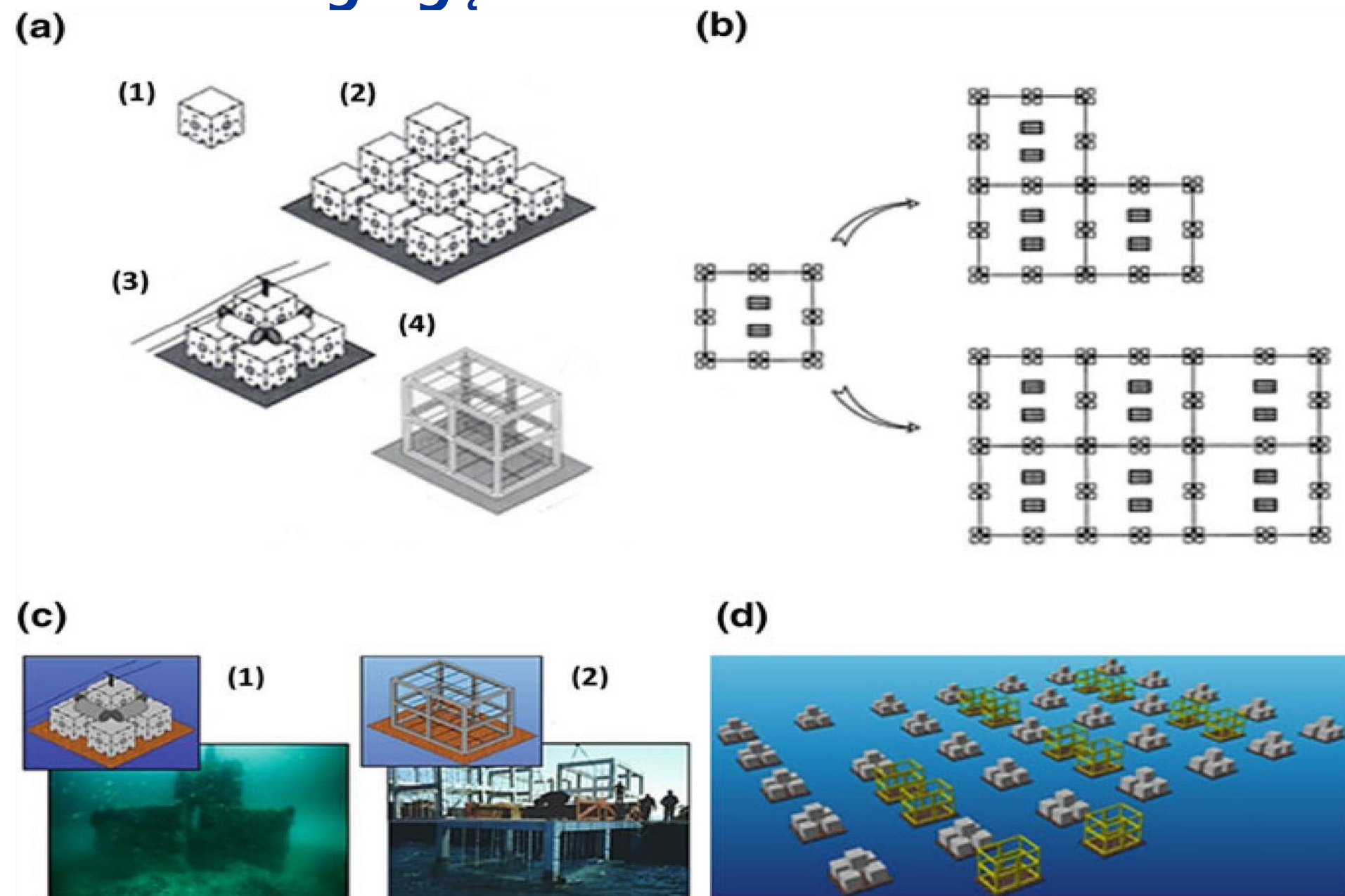
): location of wind energy concessions (a) and aquaculture zones (b) in the Belgian part of the North Sea

Konflikty między akwakulturą w systemach sadzowych a rybołówstwem i żegluga

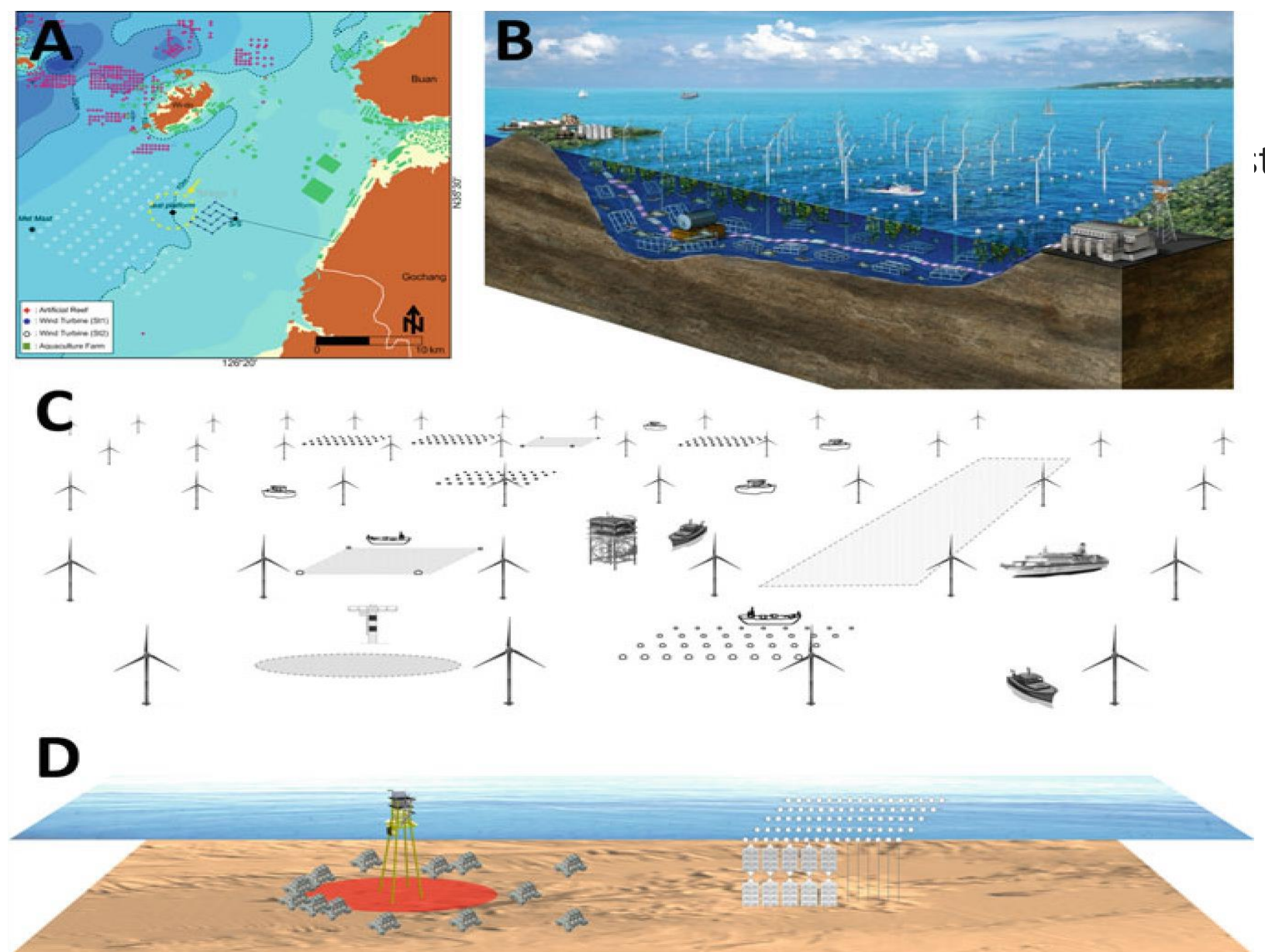
Sintef-Statoil IMTA design for the North Sea (He et al. 2015)

Konflikty między akwakulturą w systemach sadzowych a rybołówstwem i żegluga

a examples of artificial reefs in the Adriatic sea (1), (2) pyramids, (3) connection for longlines, and (4) cages for shellfish (Bombace et al. 2000; Tasseti et al. 2015); b and d: layout of artificial reefs, in groups of 8 pyramids with 2 shellfish cages in the center (Bombace et al. 2000; Tasseti et al. 2015); c two-layer pyramids of concrete blocks (1) and concrete cages for mussel culture (2) (Tasseti et al. 2015)

Konflikty między akwakulturą w systemach sadzowych a rybołówstwem i żegluga

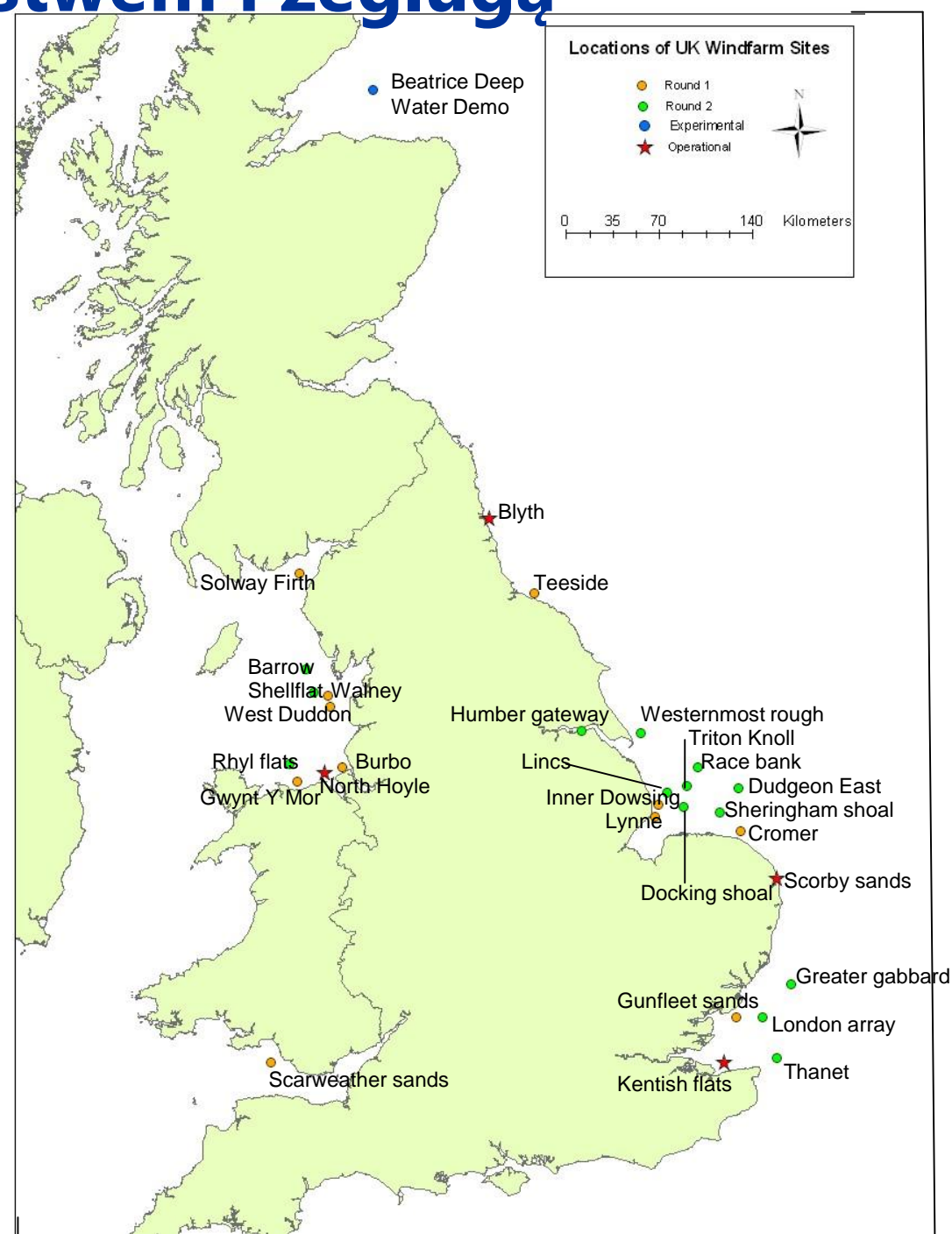
a co-location area for aquaculture within offshore wind farms off the coast of southern-east South-Korea; b drawing of the multi-use concept at the wind farm site shown in a profile view; c complete wind farm-aquaculture site for the first development stage; d wind farm foundation with artificial reefs and aquaculture installations in its vicinity. Modified after KEPCO and KIOST (2016)

Konflikty między akwakulturą w systemach sadzowych a rybołówstwem i żegluga

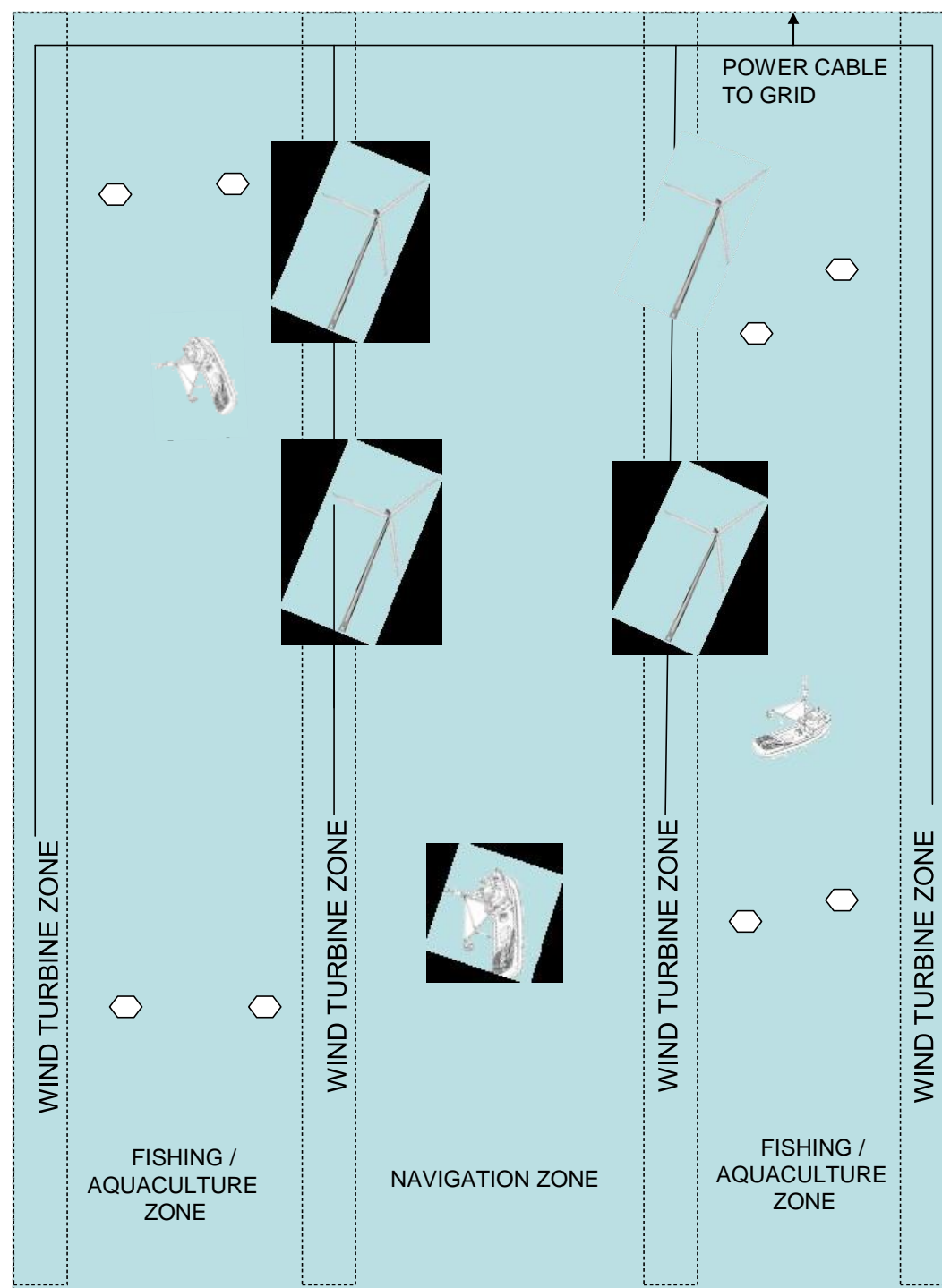

proposed aquaculture cages for open sea conditions in combination with wind farm foundations. These are planned to be used in an IMTA mode

Konflikty między akwakulturą w systemach sadzowych a rybołówstwem i żegluga

Konflikty między akwakulturą w systemach sadzowych a rybołówstwem i żegluga

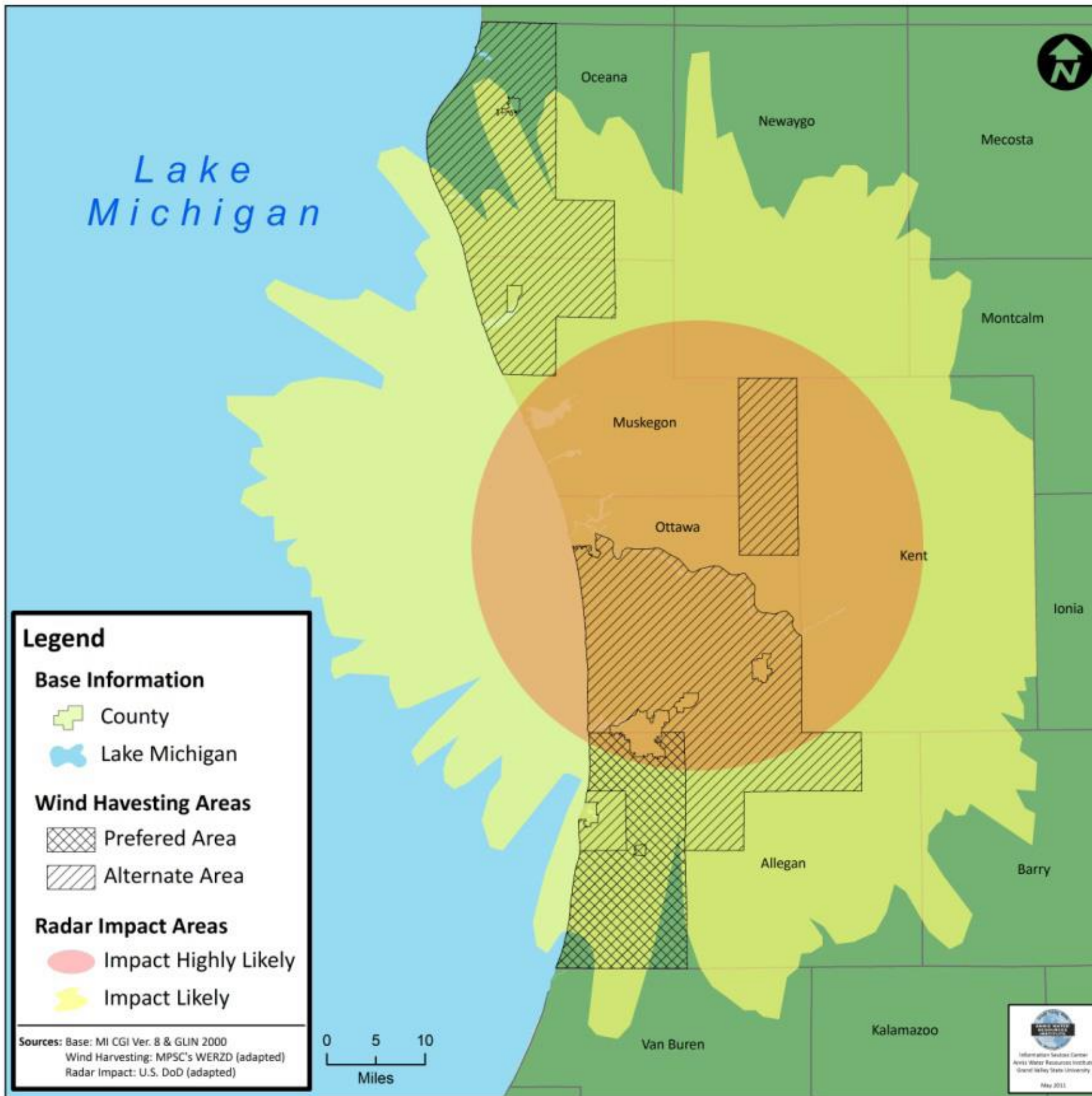
Konflikty między akwakulturą w systemach sadzowych a rybołówstwem i żegluga

Konflikty między akwakulturą w systemach sadzowych a rybołówstwem i żegluga

Konflikt w wykorzystaniu rejonów przybrzeżnych przez rybołówstwo i turystykę

Turystyka rybacka/wędkarska

Konflikt w wykorzystaniu rejonów przybrzeżnych przez rybołówstwo i turystykę

Zrównoważony rozwój

Konflikt w wykorzystaniu rejonów przybrzeżnych przez rybołówstwo i turystykę

Drobne rybołówstwo bałtyckie i jego dziedzictwo jako potencjał do rozwoju turystyki (FISH MARKET)

WARTOŚĆ PROJEKTU

132 900,00

EURO

ŹRÓDŁO FINANSOWANIA

Program Interreg Południowy Bałtyk/ Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego

OKRES REALIZACJI OD

01.06.2016

OKRES REALIZACJI DO

31.05.2019

KIEROWNIK PROJEKTU W ZUT

dr hab. inż. Katarzyna Stepanowska, prof. ZUT

OPIS

Projekt realizowany w partnerstwie, liderem jest Uniwersytet w Greifswaldzie (Instytut Geografii).

Celem projektu jest stworzenie rynków rybnych oraz zwiększenie atrakcyjności regionu nadmorskiego poprzez wzmocnienie połączenia turystyki, rybołówstwa oraz gastronomii.

Główne założenia projektu:

stworzenie rynków rybnych w południowej części Morza Bałtyckiego,
wzmocnienie wizerunku tradycyjnego rybołówstwa jako dziedzictwa kulturowego społeczności nadmorskich,
stworzenie strategii marketingowej dla małych portów nadmorskich w celu wzrostu sprzedaży bezpośredniej ryb, dalszy rozwój oferty turystycznej oraz usług w oparciu o współpracę pomiędzy gastronomią, rybakami oraz operatorami portów,
rewitalizacja tradycyjnej kuchni rybnej; stworzenie książki kucharskiej w oparciu o biologię wybranych gatunków ryb Południowego Bałtyku oraz przepisy kuchni regionalnych.
KONTAKT: dr hab. inż. Katarzyna Stepanowska, prof. ZUT,
greyseal@o2.pl